

Francisco Goya: Saturn požírající svého syna (detail), 1823.

Autor: Michail Děljagin

Předseda rady Centra pro strategický výzkum (CSR), bývalý ministr financí Alexej Kudrin navrhl odložit provádění květnových prezidentských dekretů, pokud jde o růstu mezd ve veřejném sektoru. (Příčinou je údajný nedostatek peněz v rozpočtu – pozn. překl.) Přitom v předvečer Kudrinova návrhu místopředsedkyně vlády Ruské federace (RF) Olga Goloděcová bědovala, že máme 5 milionů chudých, tedy lidí, kteří žijí pod hranicí chudoby a mnoho z nich jsou státní zaměstnanci. Tato pro stát zahanbující čísla ovšem neodrážejí skutečnou situaci. Pokud budeme hovořit o chudých, to znamená o lidech, jejichž současný příjem nestačí na to, aby si koupili i jednoduché domácí spotřebiče, tak zde máme podle sociologů stabilně více než 80% chudých, 100 milionů chudých – výsledek, který je naplňován dlouhodobě. Osob s příjmy pod životním minimem máme 19,5 milionů – to je oficiální údaj od Rosstatu. Je samozřejmě možné říci, že část z nich vydělává ve „stínové ekonomice“, ale přesto jde o počet mnohem větší, než 5 milionů. Takže paní Goloděcová, zdá se, nerozumí státním statistikám; nicméně, je známá skutečnost, že se tato žena proslavila mnoha vyhlášeními těžké kategorie.

Co se týká květnových dekretů, Medveděvova vláda je sabotuje zcela bezostyšně. Obecný mechanismus „realizace“ spočíval v tom, že se uložila povinnost regionům, avšak neposkytly se jim peníze potřebné pro plnění těchto povinností. Květnové příkazy se tudíž neplní i bez návrhu Kudrina, ale existují přinejmenším ve formě jistých příležitostí. A pro Kudrina je krajně důležité, aby nebyla žádná naděje na zlepšení situace ruských občanů. Na jedné straně se jedná o již tradiční takřka učebnicový příklad. Na druhé straně – nevyužité zůstatky federálního rozpočtu činí 7,8 bilionu rublů, ovšem vládní finančníci oficiálně prohlašují, že peníze nejsou. A opravdu nemají peníze, protože **hlavní prioritou liberálů je podpora Západu**. Převážná část těchto peněz jde na údržbu západních finančních systémů – takové jsou skutečné priority v životě našeho liberálního klanu. **V tomto ohledu je hlavním cílem federálního rozpočtu udržet peníze ruských daňových poplatníků ve finančním systému země, které s námi vedou studenou válku.** Z toho důvodu je nutné šetřit na státních zaměstnancích.

Je však pravděpodobné, že je tu ještě jiná motivace. Problém tkví v tom, že téměř všech 19,5

milionů chudých jsou pracující lidé. Naši důchodci, minimálně do zmrazení valorizace důchodů (vyrovnání důchodových dávek úměrně inflaci, pozn. DP) Medveděvem, měli příjmy formálně nad úroveň životního minima, nebyli tudíž žebraři. To ale znamená, že jsme svědky fenoménu **pracující žebroty**. A v podstatě v ní uvízli lidé, kteří pracují ve veřejném sektoru. Pokud v celé zemi máme o málo více než 13% chudých obyvatel, je z nich zaměstnaných ve veřejném sektoru téměř jedna třetina. V tomto ohledu mají doporučení Kudrina otevřeně kanibalský charakter. **Dost možná má vše politický význam a ten je zaměřen, stejně jako celá politika liberálů Medveděvovy vlády, na snahu přivést lidi k zoufalství, dohnat je k odboji a k ruskému Majdanu, nastolit proces připomínající ten ukrajinský, aby se liberálové na vlně národního odporu pokusili dostat k moci.** Je možné, že Kudrin chápe, jak je obtížné, aby se stal premiérem, a později z postu premiéra usednul v křesle prezidenta, a soudím, že je velmi pravděpodobné, že má pan Kudrin účast na koncepci liberálního převratu, přičemž sleduje své osobní mocenské zájmy.

Liberalismus představuje současný fašismus. Liberalismus – to je dnešní reinkarnace fašismu. Od klasického fašismu se liší stejným způsobem, jako se informační technologie liší od průmyslových. V informačním věku řeší liberalismus stejné úkoly a vyjadřuje stejné zájmy, jaké v epoše industrialismu představoval fašismus. Nedělejme si proto žádné iluze. Když naši spoluobčané říkají: „Liberální reformy více škodí Rusku než nacistická invaze“, mají pravdu. V tomto ohledu je Čubajs (ten všeobčanský, kolektivní Čubajs, zahrnující v sobě Kudrina a Medveděva, Nabjulinovou a všechny ostatní), podle mého názoru horší než Hitler. Jednoduše proto, že je efektivnější.

Ještě jeden z kroků kolektivního Čubajse – projekt důchodové reformy. Obecně penzijní reformy prováděné průběžně – to je fantasmagorie. Nikdo se už nedívá na výsledky, stejně každý ví, že žádné důchody mít nebudeme. To je jasné a jednoznačné. Idea toho, že člověk by sám sobě měl dobrovolně spořit peníze na důchod, s přihlédnutím k faktu, že 80% lidí v Rusku jsou chudáci, znamená, že 80% lidí zůstane bez důchodu. To je normální liberalismus.

Zástupcům finančního a ekonomického bloku ve vládě zbývá jen dodat: „Jsme za snížení počtu obyvatel Ruska – to je naše priorita.“ Aby bylo jasno, liberál – to není nadávka, ale vědecký termín. **Liberál je totéž, co člověk, který věří, že stát by neměl sloužit svému národu, ale globálnímu byznysu.** Rusko je z pohledu globálního podnikání pouhým dodavatelem ropy. Za účelem obsluhy exportního ropovodu Rusko potřebuje podle různých odhadů 10 až 30 milionů lidí, zbytek může zdechnout. Taková je současná sociální politika Medveděvovy vlády a všech liberálních klanů ve své nejčistší podobě. Napadá mě pro ně název: Ku-Gref-Klan – podobně jako Ku-Klux-Klan.

Úvaha Michaila Děljagina **Людоеды** vyšla na stránkách ruských novin *Завтра* 30. září 2016.